

Sydvestafrika. Dette forslag havde Storbritanniens fulde støtte, og Storbritannien havde gennem sin repræsentation i Sydafrika kraftigt opfordret den sydafrikanske regering til at acceptere forslaget.

Den danske repræsentant, landsretssagfører Hermod Lannung, mindede først om, at spørgsmålet havde stået på FNs dagsorden omtrent fra organisationens oprettelse. Den danske delegerede gav udtryk for Danmarks ønske om at se en effektiv FN-tilstedeværelse etableret i Sydvestafrika omtalte Sydafrikas bantustan-politik og sluttede med en opfordring til den sydafrikanske regering om at samarbejde med FN.

23 afro-asiatiske lande fremsatte, efter at debatten var afsluttet, sålydende forslag til en afsluttende resolution:

„Generalforsamlingen, som

har behandlet Sydvestafrika-spørgsmålet,

har behandlet den af det særlige udvalg vedrørende situationen med henblik på gennemførelsen af erklæringen om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger afgivne beretning vedrørende dette spørgsmål,

har hørt petitionærernes redegørelser,

har i erindring principperne i den i generalforsamlingens resolution 1514 (XV) af 14. december 1960 indeholdte erklæring om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger,

erindrer om samtlige generalforsamlings-resolutioner vedrørende Sydvestafrika, i særdeleshed resolutionerne 1702 (XVI) af 19. december 1961 og 1805 (XVII) af 14. december 1962,

tager i betragtning de beslutninger om afkolonisering, som blev truffet på den på højeste plan mellem uafhængige afrikanske stater i maj 1963 i Addis Abeba afholdte konference, især de beslutninger som vedrørte Sydvestafrika,

dybt beklager, at Sydafrikas regering intet skridt har taget til at gennemføre generalforsamlingens resolution vedrørende Sydvestafrika, og i særdeleshed at den har vægret sig ved at tillade stationering i nævnte område af en FN-repræsentant med henblik på teknisk bistand,

endvidere beklager den sydafrikanske regerings vægning ved at samarbejde med koloniudvalget, hvilket har forhindret udvalget i at udføre de ved generalforsamlingens resolution 1805 (XVII) pålagte opgaver,

med dyb bekymring bemærker den fortsatte forværring af tilstanden i Sydvestafrika som følge af intensiveringen af apartheidpolitikken, en politik som enstemmigt er blevet forkastet og kategorisk fordømt af generalforsamlingen i resolutionerne 1761 (XVII) af 6. november 1962 og 1881 (XVIII) af 11. oktober 1963,

med dyb beklagelse bemærker sig, at Sydafrikas regering ved forvaltningen af mandatområdet Sydvestafrika vedholdende og forsættligt har undladt at opfylde sine internationale forpligtelser,

er af den opfattelse, at ethvert forsøg fra den sydafrikanske regerings side på helt eller delvis at indlemme Sydvestafrika ville være i strid med Den internationale Domstols responsum af 11. juli 1950 og ville udgøre en krænkelse af nævnte regerings forpligtelser i henhold til mandatet samt af dens øvrige internationale forpligtelser,

er videre af den opfattelse, at den fortsatte støtte, som Sydafrikas regering modtager fra visse magter og visse finansgrupper, opmuntrer den til og sætter den i stand til at fastholde sin indstilling,

er dybt bekymret over den nuværende tilstand i Sydvestafrika, hvis fortsættelse vil udgøre en alvorlig trussel mod international fred og sikkerhed,

tager De Forenede Nationers særlige ansvar med hensyn til området Sydvestafrika i betragtning,

1. bifalder beretningen fra det særlige udvalg vedrørende situationen i forbindelse med gennemførelsen af erklæringen om tilståelse af uafhængighed til koloniområder og deres befolkninger, specielt dens konklusioner og henstillinger, og udtrykker sin dybe anerkendelse af udvalgets arbejde,

2. bekræfter på ny højtideligt Sydvestafrikas folks umistelige ret til selvbestemmelse og uafhængighed,